

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/97/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119203406
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tichý
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5119203406.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tichého a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v spore žalobcu: Roman Púček - REMSLI, s miestom podnikania Vrania 90/16, 010 14 Žilina - Vranie, IČO: 33 379 882, právne zastúpený: JUDr. Zuzana Hudzíková, advokátka, so sídlom C. L. XX, XXX XX B., proti žalovanému: K. C. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX/X, K., korešpondenčná adresa: B. J. XXXX/X, XXX XX B., štátny občan Poľskej republiky, o zaplatenie 1.000,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 42C/25/2019-120 zo dňa 25.02.2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku o určení lehoty na plnenie (ktorým súd prvej inštancie uložil povinnosť žalovanému zaplatiť úrok z omeškania do troch dní od právoplatnosti rozsudku) **p o t v r d z u j e .**

Vo zvyšku sa rozsudku súdu prvej inštancie nedotýka.

Žalobca **m á** proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie istiny 1.000,- eur zastavil. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.000,- eur od 15.09.2018 do 26.11.2019, t. j. v sume 60,- eur, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie tak, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Nárok žalobcu posudzoval podľa § 145 ods. 2, § 146 ods. 1 CSP, § 631, § 121 ods. 3, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

3. Podľa súdu prvej inštancie medzi stranami sporu bola uzatvorená Zmluva o dielo na základe písomnej objednávky zo dňa 13.07.2018, predmetom ktorej bola dodávka a montáž plastových dverí a okien do novostavby rodinného domu v obci F., a to podľa cenovej ponuky č. 2877/2018. Žalobca dňa 13.07.2018 vystavil žalovanému preddavkovú faktúru č. 18017 na sumu 8.721,17 eur, splatnú dňa 16.07.2018, ktorú žalovaný uhradil 18.07.2018. Žalobca žalovanému objednané plastové okná a dvere dodal a namontoval do stavby, pričom práce boli ukončené a odovzdané dňa 11.09.2018, kedy bol vyhotovený aj preberací protokol, podpísaný žalobcom i žalovaným. Žalobca dňa 11.09.2018 vystavil žalovanému konečnú faktúru č. 2018119, splatnú dňa 14.09.2018 na sumu 3.737,65 eur, v ktorej bola zohľadnená záloha zaplatená žalovaným. Žalovaný z tejto faktúry uhradil dňa 08.10.2018 žalobcovi sumu vo výške 2.737,65 eur a dňa 26.11.2019 zvyšnú sumu 1.000,- eur. Okresný súd sa v dôsledku späťvzatia žaloby v časti istiny 1.000,- eur zaoberal už len otázkami vo vzťahu k uplatneným úrokom

z omeškania zo sumy 1.000,- eur vo výške 5 % ročne za obdobie od 15.09.2018 do 26.11.2019, t. j. v sume 60,- eur.

V danom prípade mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalovaný sa s úhradou dohodnutej ceny za vykonané dielo dostal do omeškania, keď neuhradil konečnú cenu diela v lehote splatnosti faktúry č. 2018119 zo dňa 11.09.2018, splatnej dňa 14.09.2018. Žalovaný doplatil dlžnú sumu vo výške 1.000,- eur až po podaní žalobného návrhu dňa 26.11.2019. Túto skutočnosť mal súd za preukázanú jednak zhodnými vyjadrenia strán sporu ako aj výpisom z účtu. Okresný súd tak dospel k záveru, že žalobcovi vzniklo právo na úroky z omeškania vo výške stanovenej zákonom, teda podľa vyššie uvedených ustanovení § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 01.02.2013. V čase prvého dňa omeškania žalovaného so zaplatením žalovanej pohľadávky dňa 15.09.2018 (t.j. deň nasledujúci po splatnosti faktúry č. 2018119) bola výška základnej úrokovej sadzby ECB v období od 01.01.2017 až doteraz vo výške 0,00 % ročne (súd mal o tomto vedomosť zo svojej činnosti § 186 CSP). Žalobcovi tak vznikol nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.000,- eur od 15.09.2018 do 26.11.2019 (do zaplatenia), t.j. vo výške 60,- eur, preto mu súd prvej inštancie tento nárok priznal.

O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol na základe ustanovenia § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania.

4. Voči výroku citovaného rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým uložil žalovanému zaplatiť úrok z omeškania v sume 60,- eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku, podal odvolanie žalovaný. Uviedol, že žiada predĺženie lehoty na rozhodnutie platnosti rozsudku na neurčito, nakoľko podľa nariadenia Krízového štábu SR platí karanténa z dôvodu koronavírusu a jeho spoločnosť neprináša žiadne zisky. Nemôže realizovať povinnosť uloženú v rozsudku. Poukázal na to, že žalobca zbytočne a neopodstatnene pristúpil ku konaniu, pričom celú záležitosť bolo možné riešiť uzavretím súdneho zmiernu.

5. K podanému odvolaniu sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že konajúci súd o konkrétnej výške náhrady trov konania nerozhodol, preto považuje odvolanie žalovaného proti náhrade trov konania za predčasný. Odvolanie proti výroku, ktorým súd prvej inštancie uložil povinnosť žalovanému zaplatiť úrok z omeškania v celkovej výške 60,- eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, pokladá za podané bez právneho dôvodu.

6. V replike sa žalovaný vyjadril tak, že v časti rozhodnutia súdu po zaplatení čiastky 60,- eur sa chce dohodnúť na splátkovom kalendári s ohľadom na koronavírusovú pandémiu a výrok o nároku na náhradu trov konania navrhol zrušiť.

7. K replike žalovaného sa žalobca nevyjadril.

8. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 379 § 380 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku o určení lehoty na plnenie (ktorým súd prvej inštancie uložil povinnosť žalovanému zaplatiť úrok z omeškania do troch dní od právoplatnosti rozsudku) potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP. Vo zvyšku sa rozsudku súdu prvej inštancie nedotkol.

9. Odvolanie žalovaného krajský súd vyhodnotil ako nedôvodné.

10. Podľa § 232 ods. 2 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

11. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súď môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

12. Ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni, pričom plynie od právoplatnosti rozsudku. Lehota na plnenie (tzv. paričná lehota) môže byť tiež rozhodnutím súdu predĺžená, ak to odôvodňujú konkrétne okolnosti prípadu, spravidla v prípadoch, keď je splnenie uloženej povinnosti v lehote troch dní

objektívne nemožné. Predĺženie paričnej lehoty musí súd odôvodniť v odôvodnení rozsudku. Súd môže (napr. s poukazom na zlú finančnú situáciu strany sporu) predĺžiť paričnú lehotu aj povolením splátok. Predĺženie paričnej lehoty musí byť odôvodnené a musí mať oporu v zistenom skutkovom stave veci.

13. V prejednávanej veci súd prvej inštancie uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.000,- eur od 15.09.2018 do 26.11.2019 v sume 60,- eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie v tomto smere bližšie neodôvodnil.

14. Zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie nevyplýva, že okolnosti prejednávanej veci odôvodňujú povolenie splácania uloženého peňažného plnenia v mesačných splátkach. Takéto rozhodnutie musí vychádzať zo zistenia a dôsledného posúdenia majetkových pomerov strán sporu, z posúdenia platobnej schopnosti povinného účastníka a musí zohľadniť aj výšku priznaného peňažného plnenia, snahu povinnej strany o splnenie dlhu a ekonomický dopad povolenia splátok na úspešnú stranu sporu. Len samotné tvrdenie žalovaného nepodložené nijakými dôkazmi o tom, že sa nachádza v nepriaznivej finančnej situácii, ktorá mu neumožňuje splniť celý dlh vo výške 60,- eur jednorázovo, nemôže byť bez ďalšieho podkladom pre povolenie splnenia dlhu v splátkach. V danom prípade neboli zistené všetky skutočnosti, ktoré by presvedčivo odôvodňovali záver, že je vhodné vzhľadom na okolnosti prípadu určiť, že plnenie sa môže splniť v splátkach.

15. Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že okolnostiam prejednávanej veci zodpovedá zákonná 3-dňová lehota na plnenie, a preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdil.

16. Výrok o nároku na náhradu trov odvolacieho konania sa opiera o ust. § 396 ods. 1 s poukazom na § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný v plnom rozsahu. Z tohto dôvodu odvolací súd vyslovil, že žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

17. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)